

Az előfizetés ára:

egész évre 8 frt.
fél évre 4 frt.
negyed évre 2 frt.

Körjegyzőknek és néptanítóknak:
egész évre 6 frt., fél évre 3 frt.
Előfizetheti a kiadóhivatalban,
Valentin Károly könyvkereskedésében,
Traub B. és társánál.
Böhm M. könyvkötőnél.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petítor
1-szer 6 kr.
2-szer 5 kr.
3-szor 4 kr.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
Nyilvántartás egy sor . . . 10 kr.
Hirdetéseket elfogad: a kiadóhivatal és Janovs'ki Király-utczában lévő hirdetések felvételi irodája.

Megjelen hetenkint kétszer:
szerdán és szombaton.

Szerkesztőség: Király-utca 20. sz.
Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz, a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
Kapható a kiadóhivatalban, Valentin Károly könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Böhm M. könyvkötőnél Király-utca.

A mi több figyelmet érdemelt.

(sch.) „A törvény arra való, hogy meg ne tartassék.“ E célzatos közmondás — fájdalom nagyon is gyakran igaznak bizonyul. De hamarjában nem ismerünk törvényt, mire e jellemző célzás annyira ráillenék, mint az ipartörvény rendelkezéseire általában, különösen pedig ennek az iparos inasok érdekei megvédéséről szóló szakaszaira; mert e tekintetben eddig bizony mi sem történt, de a fennálló viszonyok közt az ellenőrzés s végrehajtás absolute lehetetlen is volt.

Nézzük csak mit mond a törvény. A 40. §. szerint a gyermekek, kik életük 12. évét még be nem töltötték, inasokul fel nem vehetők. E szakasz bizony egy mestert sem korlátozott abban, hogy akár 10—11 éves fiut is felfogadjon inasul, s ha ilyen eset véletlenül egyik-másik tanító tudomására jutott s ezt megakadályozandó jelentést tett, a szülő azzal állott elő, hogy ő szegény, ő gyermekét nem képes eltartani s a vége mindig az lett, hogy továbbra is csak megmaradt inasnak.

A 43. §. azt rendeli, hogy az iparos inasát csak az ipartüzlethez tartozó munkáknál alkalmazhatja. És mit mutat a gyakorlat? Az inas az első években, sőt nem ritkán tanulása egész

ideje alatt nem egyéb — cselédnél. Hordozza a kis gyermekeket, végzi a házi munkákat, szalagál boltba s a megrendelőkhöz, kiszolgálja a legényeket sat., szóval mindent tesz, csak az általa elsajátítani szándékolt iparág munkáival nem foglalkozik. S ennek eredménye kikerülhetlenül az, hogy elérkezik a felszabadulás ideje s a fiu sem elegendő képességgel, sem ügyességgel nem bír mestersége üzésére s mint legény lesz aztán csak igazán inas, vagy egész életére kontár marad. Ismerek oly iparos mestert is, ki az inast csak 1—2 évig tartja magánál s mikor már nem igen használhatja küldözgetésre — elbocsátja egészen s vesz magának helyébe — a műhely technikus kifejezésével élve — új „futonczot.“

Mindez azonban még nem a legnagyobb baj, mert végre is nagyjában felléptek e visszaélések ellen magok a szülők, ha gyermekek kiképeztetését szívükön hordták; fontosabb ennél azon visszaélés, mit a mesterek az ifjak egészségére s fejlődésére rovasára íznek. Azt mondja ugyanis a törvény 44. §-a: „Oly inasok, kik éltük 14. évét be nem töltötték, naponkint csak 10 órai, kik a 14. évet már elérték, 12 órai munkára kötelezhetők — az iskolában töltött időt is beleértve.“ A 45. §. pedig folytatólag rendeli: „Éjjeli munkára,

azaz esti 9 órától reggeli 5 óráig 16 éven aluli inasok egyáltalában nem alkalmazhatók; oly iparágaknál azonban, melyek üzlete éjjeli munka nélkül fennakadást szenvedne, az iparhatóság, tekintettel az inas testi fejlettségére, megengedheti, hogy a 16 éven aluli, de 14 évesnél nem fiatalabb inasok a 44. §-ban megszabott munkórának legfőlebb a felét éjjeli munkában dolgozzák le.“ — Mennyire van a törvény e világos rendelete az iparosok részéről respectálva, tudja mindenki, kinek valaha alkalma volt műhelybe betekinteni, vagy inasokkal érintkezni. A munka kiszabásánál a gyermek kora nem vétetiki figyelembe s a napi munkaidő legkevesebb 14—16 óra, de nem ritkán elhúzdódik éjjelig s kezdődik reggel 4-kor, a mint ezt az úgynevezett „pótamunka“ épen követeli. Leginkább divik ez czipész, szabó, kovács s pékeknél vasár- s ünnepnapok előtt. Számtalanszor meggesik, hogy a fiuk az ipariskolában alig hogy helyökre ülnek, már el is aluszának s ha ilyenkor a tanító nagy nehezen felkölti őket, szegények azzal védekeznek, hogy ők nem tehetnek róla, mert majd egész éjjelen át dolgoztak, reggel pedig egyéb teendőik miatt korán kellett felkelniök. Meg is látszik sápadt arcukon a bágyadság, szemek beesettek, fénytelenek, testök

A „Pécs“ tárczája.

Viszaemlékezések Pécsre.

Budapest, február.

Boldog ifjkoromnak derült hajnala, hol vagy, hova tűntél!? Édes órák, boldog idők, miért repültetek el oly gyorsan, miért oly messzire, miért nem tértek vissza hozzám, ki vendégzeretön tárja fel előtettek karjait?

Szép volt az álom, nagyon szép, csak korai volt a fölélbredés. Igenis, álomhoz hasonlít, édes, röpke álomhoz az a boldog idő, melyet kebeledben töltöttem te kedves Pécs, körötökben, ti kedves pécsiek!

Álmodtam — tündérorságban jártam, vig, jókedvű emberek kedves csoportjában, az ábrándok világában hajóztam, hol beteljesült mindaz, mit csak elémbe varázsolt a képzelet, mindenütt öröm s vígság zaja zengett fülemb, lelkem ittas volt a boldogságtól, egyszerre fölélbredék — oda az álom, oda az ábránd.

S habár sűrű ködfátyol borul is szemeim elé, hogy eltakarja előlem e multat, még sem feledhetem e kedves gondtalan napokat.

Társaimmal az ifjú lelkesedés nemes lángjával, kitoró hevével karoltuk fel mindazt, mi szép, mi nemes, rajongtunk azért, a

mi magasztos, a mi eszményi. Buzgón sentett ezekre az iskola, az élet.

Naponkint ugyanazon helyen találkoztunk, mint közös anyának gyermekei, üdvözöltük egymást keserynys vagy nyájas arczzal, kedvünk hőmérője lévén — a mint az már a szakértő előtt az atmoszférából is kitünt — a drukkolás (bocsáss meg kegyes olvasom ezen imparlamentáris kifejezésért, de ez már a diák szótarba fölvevett közös „műszó“) annak mérve volt hangulatunknak hü jellemzője.

Beszélgéseinknek forrása soha sem apadt ki s így élénk, tarka-barka társalgással töltök előre az időnek különben is gőzerővel működő mutatóját. Egyikünk pénzvarában valami fináncz művelet, jobban mondva operáció mikénti végrehajtása iránt kéri tapasztalatokban gazdag társának érett tanácsát, a másik legujabb kalandjának regényesebb részleteit adja elő a kíváncsi collegáknak, harmadik — a politikus — az európai politikai egyensúly legujabb rázkódtatásának okait fejtegeti komoly gesztusok kíséretében, a negyedik hódításait beszéli el s így tart ez tovább ugyanezen kép ugyanily keretben — csak a szerepben történik változás — táruul élünk napról napra, a miről különben azok a kemény löcczák ugyancsak jó sokat tudnának regélni.

A mi osztályunk különben mindig az első volt (engem az érdemnek csak negyvened része illet ugyan, azonban azért holtomiglan is büszke maradok reá) mintaképe volt a többinek, páratlan a maga nemében, de azért tarka variációban megjelenő furfangokban (többek között egy időben az osztályteremnek az előadási óra után tánczikolává való átalakítása volt napirenden) s egyéb csínyekben sohasem volt hiány, előre látón gondoskodtunk arról, hogy mindig legyen valami a rovásón, ezzel sok bosszúságot, borús perzeket okozván derék tanárainknak, a mihez azonban csakhamar a megbánás s megbocsátás járultak.

Szerettük, tiszteltük, (ma talán még inkább) e derék tanárainkat, de egyiket különösen, a kinek szigorú igazságossága mellett mindig volt mindannyiunk részére egy-egy barátságos szava, egy biztató tekintete, egy nyájas mosolya, egy találó kis élce. Az iskolával szép harmóniában működött az „önképző“-kör s ezek a zsenge ifjunak szívét karöltve tevők fogékonyyá a szép iránt.

A múzsa kegyeltjeivé avatott bennünket s mindnyájan (titkos versírők is voltak szép számban) kisebb-nagyobb tüzrel pengettük a lantot, leginkább csak bánatos, kesergő hangokat hozván ki a hurokból. Muzsánknak

satnya, fejletlen s még hadköteles korukban is valóságos törpék. —

Igaz, az ördög állítólag mindenre vállalkozott, csak az inasságtól irított — s tekintve a fennálló viszonyokat, ezt nem is veheti tőle rossz néven senki. Az inas védtelen rabszolga; mert a mellett, hogy amúgy is terhes foglalkozása időn túl is kiterjesztetik, még rendszeresen rosszul is bántanak vele (tisztet a kivételeknek), testileg fenytik olykor a legkisebb csekélységért is, rosszul táplálják s eddig a legjobb akarat mellett sem volt rá mód, az iparos gazdák önkényét ellenőrizni s az inast a törvény értelmében védelemben részesíteni. —

Az ipartörvény-javaslat a jelen törvény rendelkezéseit nemcsak hogy mind fentartotta, hanem némiben még bővítette is; de különös fontossággal bír mégis amaz intézkedés, hogy ellenőrző s végrehajtó közegről is gondoskodik s ez az elsőfoku iparhatóság mellé rendelt „iparhatósági megbízottak” testülete, melynek a többi között feladata lesz: időnként meglátogatni s ellenőrizni a tanoncziskolákat, a műhelyeket, a tanonczokat, a gyárakat s az ez alkalmakkal tapasztaltakat az iparhatóságoknál bejelenteni. Figyelemre méltó még az új törvényjavaslat azon része is, mely az alsó ipariskolákról intézkedik. A jelen törvény e tárgyban egyszerűen csak kimondta azt, hogy az iparos gazda köteles inasának iskoláztatásáról — különbeni pénzbüntetés terhe mellett gondoskodni, de mi módon s mennyiben, az nyílt kérdés maradt s a legtöbb helyen még ma is az.*) A törvényjavaslat azonban kimondja, hogy oly községben, a hol legalább 30 tanoncz van, a község köteles ezek tanításáról külön tanfolyam berendezése által gondoskodni; hogy a tanoncz mindaddig, míg tanideje az iparosnál tart, köteles iskolába járni;

*) Ha a javaslat majd törvényerőre emelkedett, nem fogok késni nézetemet elmondani az iránt, mint volna legsikeresebben szervezendő az iparoktatásügy városunkban.

hogy a tanítási idő hetenkint 7 óra (2 munkanapon 4 óra, vasárnap rajzra 3 óra); s intézkedik végre ez iskolák költségeinek fedezése tárgyában is. — Bárhogy ócsárolják is e törvényjavaslatot különösen az érdekelt felek — s meglehet sok tekintetben alapos okkal — mégis sok benne a czélszerű s idővös újítás, de ha csak úgy lesz végrehajtván, mint a jelen törvény, akkor bizony kár a fáradságért, mibe a módosítás került.

Azonban addig is, míg az új törvényjavaslat törvényerőre emelkedik, ajánljuk a fenn esetelt káros állapot megszüntetésére Sopron városköz-törvényhatóságának ama határozatát az illetékes hatóságok figyelmébe, melylyel az ipar- és rendőri hatóságot utasította, „hogy az ipartörvénynek az iparos növendékek érdekében hozott határozatát haladéktalanul és mindenki ellenében egész szigorral érvényesítse s a törvényben gyökerező intézkedési jogkörét fentartva, felügyelési kötelességét szakadatlanul teljesítse, eljárásáról pedig jelentést tegyen.” —

Ha más okból nem, a közegészségügy tekintetében hasonló határozat tán nálunk is időszerű volna.

Casino bál.

A pécsi nemzeti casino szombaton, e hó 16-án tartotta meg bálját.

Zavarba esik a tudósító, ha e mulatságról kell írnia, annyi mindenféle ragadja meg figyelmét, hogy azt sem tudja, hol kezdje el a referátát.

Mert napjainkban senki sem elégszik meg azzal, ha egy-más táncmulatságon kitánczolta magát; annak részletes leírását is olvasni akarja, gyönyörködni akar a képzel etébe visszaidézett, elmúlt órákon.

S a szegény báltudósítónak ja, ha nem vett mindent minutusos pontossággal jegyzékébe; jobban tönkre silányul, mint a hogy Timoleont tönkre verni akarta a „Függetlenség.”

Sokan azt hiszik, legkönnyebb dolga a báltudósítónak van.

Megkapja a tisztelet-jegyet, felhuzza a fecskefarkot s azután hopp! megjelen a par-

quetten, kezében czeruza, fehér lap, ajkán mosoly, szemében kíváncsiság tükröződik vissza.

Azután, hogy ő lenne a legnagyobb potentatum, ki lapjának hasábjával korlátlanul rendelkezik, tudósításában égig magasztalhatja a legegyszerűbbet, — ki legszebben tud mosolyogni, — de háttérbe szoríthatja a legdiszesebb jelenséget, ki azonban az ő hatalmáról tudomást nem vesz. Pedig hallanák csak a szerkesztő utasításait: mindenkit különbség nélkül felírni, a toiletteokat tudomásul venni, stb, majd lefogynia a szegény báltudósítót környező nimbus, látván, hogy a tudósítás ennek csak köteles mestersége, melynek teljesítésében gépies munkát végez; majd nem kéretnek nyíltan s titokban saját maguk s parlamentáirjeik által annak kegyét, ki másnap azon fardozdik, hogy az össze-vissza felírt neveket szépen a b c rendbe szedje, vi-gyázva jól, nehogy valaki kimaradjon, mert ez által megerősödhetnek az a hit, hogy a báltudósítót csakugyan kegyeket osztogat.

De visszatérve tárgyunkra kezdjük azon, hogy a casino bál az idei farsangnak tagadhatlanul első, legdiszesebb elite-bálja volt.

Már maga a kényelem, mely az összes „Hattyú” és casino termék felnyitásával ki-nálkozott, első rangba helyezi e mulatságot, hol nem kell attól tartani, hogy az ember minden pillanatban össze carambole-ozhatik polgártársával, ha le akar ülni nem kénytelen állnia s ha állni akar nem kell szoronkódnia, ha melegnek találja a tánczterem levegőjét, nem kell benn maradnia, kényelemben helyezheti magát a szomszéd helyiségekben, ha a tánczene trombitáinak recsegése izgatja halló szerveit, elmenekülhet a hatodik terembe a csendes magányt élvezni stb.

Azután az elegancia, mely mindenek fellett jellemzi casinónk bálját, az idén sem maradt a többi évek megett, sőt ha lehet állítani, mondhatjuk fényben a többi felülmulta.

A szokásos fehér-arany díszítésű falak az idén sokkal jobban néztek ki, az új draperia szépen mutatott s az összbenyomást emelte a zöld bokrok tündéries elhelyezése.

A distinguált közönség 9 óra után kezdett gyülekezni. Ekkor érkeztek városunk és környékünk legjobb virágzásai s kevéssel tíz óra előtt a terem megtelt, mint már rég nem, kellemes látványt nyújtva a szemlélőnek.

A hölgyek beléptükör izléses tánczrendet — bőrbé kötött könyvecské — kaptak.

A táncz csárdással kezdődött, mely után a városi zenekar a többi kórtánczokat kezdte. Az első négyest 70 pár tánczolta.

A harmadik négyes után a szünóra volt, ezután a souper csárdás, majd a fűzértáncz, mi dicseretére legyen mondva rendezőségnek, rövid ideig tartott. Bár e táncz divatját multa, egészen mellőzni még sem lehetett.

szülőttei tárgy s felfogás tekintetében, mintha csak ikrek volnának, nagyon hasonlítottak egymáshoz, csak a név ütött el ideáljaink díszes névsorának kezdő betűi szerint. Természetes, hogy már egy hónapi munkáság után az a—b—c-nek összes egyenkint is különös tiszteletet érdemlő betűi mind talál-tak képviselőkre.

Hirlapírók(!) is voltak közöttünk, néhány budapesti lapnak bálí tudósítói. Olvasás után a „czikk” írójának kivolta kétséget nem szenvedhetett azon egyszerű oknál fogva, mert a referátában közölt díszes hölgykoszoruban az első virágzás! csak Ő, buzgó reporterünknek, mindnyájunk által ismert ideálja lehetett. S ha a „czikk” olvasta az imádott is, a kihez epedő szerelmesünk a megható, szívszagató szerelmi verseknek egész özönét intézte, nyájas mosolyt nyervén tőle elismerésül, létezett-e boldogabb halandó e széles világon, mint a mi boldog bálí tudósítónk, kinek fülebe most csak a kedvesnek ezüst hangja cseng, mintha szentély volna szíve, melyben az Ő hangja szent zsolozsmáként zeng szünet nélkül, kétszeresen boldog most, mert e perczben még a súlyos, apadni nem akaró deficitről is megfeledeznek, a melyet

szegénykének a sok virágcsokor, a kedves iránt való gyöngéd figyelemnek egyéb fel nem sorolható jelei okoztak,

S most nyájas olvasó, esedezem: ajándékozzál meg továbbra is még csak egy c s e p p n y i v e l abból a r ó z s á s türelemből, melyet eddig is nekem szentelni kegyes valál.

Végeznék, nem tenném a szíves olvasó türelmét továbbra is próbára, de a hála-s a kötelesség érzete, lelkiismeretemnek tiltó szava nem engedi, hogy meg ne emlékezzen illő módon egy a mi életünk történetében nagyon fontos tényezőről, egy újabb intézményről, vívmányról, a mindnyájunknak sok derült órát szerző — zene egyesületünkről.

Mert ö n é r z e t e l t mondhatom, az is volt ám, de még milyen! Egy leleményes eszű, mérész vállalkozó szelleméről nevezetes társunk lendítte meg először az egyet alakítása eszméjét.

Az eszme hívókra talált, hódított, a torborzást siker koronázta, az ige, bár óriási nehézségek árán, megvalósult.

A történelmi hűség kedvéért s hogy a kezdetnek nehézségei illően méltányoltassanak, tartozom annak megemlékezésével, hogy ilyenmü egyesület intézetünk kebelében a mi

„szereplésünket” magába záró epochát megelőző években nem létezett s csak utóbb derült ki, hogy mintegy másfél évtizeddel ez előtt volt ugyan egy, de csak rövid életet élt. Tanúságot tesznek erről a dicső őseinktől visszamaradt emlékek, drága ereklyék — néhány hangszer. Illő kegyelettel fogtunk e tárgyak visszaszerzéséhez s kiszedtük őket a most lepte romokból. Ehhez egyeseknek nagylelkű alapítványra s egyéb k ö z a d a k o z á s o k járulván, összekerült minden, kis-s nagy bőgő, flóta s hegedű, dús készletben volt mindig húr, vonó, gyanta, hangjegy.

Igy született meg zene-egyesületünk s most már nyomtatásban is meg lesz ö r ö k i t e, hacsak (kegyelem, szerkesztő úr!) nem vár e sorokra a szörnyű, boldogtalan halál — a papirkosár.

A merésznek látszó vállalat életrevalónak bizonyult s hogy erről meggyőző-zük bukást jósló Luciferineket, az ö r ö k ö s tagadás szellemeit, nem késtünk megragadni minden néven nevezendő — még elképzelni is nehéz — alkalmat.

S így virágzott az egylet, elismerést aratott egész pályáján, a jó cimborák, az ügyes dilettansok huzzák a vonót, zengett a hur

A kaszinó bál, mint mindig legfényesebb, mulatsága a seasonnak. Itt láthatók a legszebb toilettek, itt fejlődik ki a nők milyene a pompa, az izlés terén. S hogy mily eredménynyel, fényes tanubizonytságot tesz minden év.

Ez alkalommal nem mulaszthatjuk el, hogy bár röviden ne jelezzük a jelenvolt úrnők öltözékeit, a kisasszonyok, dicséret érte, többnyire leányos egyszerűségben jelentek meg.

Ott láttuk lovag Pokorny Hermann huszár ezredes nejét Mária Stuart gallériu bordeaux bársonnyal, Helmerné urnót vörös virágu fehér brokat öltönyben, melyet elől gyönyörű brüsseli csipkék díszítettek, lovag Draudt ezredes nejét ezüst virágu, világos kék brokat ruhában, gazdag csipkével és setét kék bársony tunique-el, Mariancsik bárónét clair de lune foulard öltönyben, peluche bársonnyal, Percseviics százados nejét barackvirágszínű poult de soi-ban, bordeaux bársonnyal, Krautszakné urnót chinai vörös faile-ban, brokáttal, Lexa Zenóné urnót málnaszín öltönyben, préselt bársonnyal, Szily Lászlóné és Jánosné urnókat viola selyem ruhában, Girardi Józsefné urnót ereme színben, bordeaux atlassal, Pintér Józsefné urnót világos kék atlas ruhában, Fischerne urnót csipkével díszített aczélik öltönyben, Borándné urnót barackvirágszín poult de soi-ban, Deelea Béláné és Vilmosné urnókat, Makai Antalné urnót bihor veresben, Folyéné urnót setét kék faile-ban, Dr. Schwarz Frigyesné fekete selyemben stb.

Városunk s környékünk szépei közül ott voltak: Áronffy Riza, Ballus Jolán, Berecz Ilona és Sarolta, Boniperti Róza, Brutschi nővérek, Buhreg Zsella, Christen Minna, Donassy Ilona, Draudt Janka, Friedl Antonia, Galovich Elvira, Gilling Marie, Gózon Lida, Hantossy Ilka, Hilscher Ilona (ereme brokat, zsenilia himzéssel), Hoffman Mariska, Höfler Mária, Jaschek Lujza, Jeszenszky Zsófia, Kacsokovics Ilona, Kelemen Mariska, Koharits Aranka, Kucsinics Ilona, Likkl Ilona, Littke Camilla és Gizella, Lukrics Etelka, Lang nővérek, Miller Lujza, Obermayer Janka, Ocskay Sarolta, Paulovits Aurelia, Platz Emilia, Ramazetter Margit, Schedel Panna, Schweitzer Irma, Simon Mariska, Sternberg Jozefin, Szily Borea, Takács-nővérek, Tálassy Ilka, Varga nővérek, Visy Pepsa, Vogl Irma és Wesszely Vilma kisasszonyok.

A bál reggeli hat óráig tartott, s hogy ily kedélyesen folyt, legnagyobb érdeme a rendezőbizottságnak s az ez élen állott Kissfaludy Imre kaszinó igazgatónak, kik min-

jáztottak fáradhatatlanul, tüzes kedvvel, le nem hódó lelkesedéssel, pezsgett a jó kedv, alig ért véget — de mégis véget ért — vége is van már! . . .

De így jár minden az ég alatt.

A legszebb álom is eloszlik — öröm után öröm, mosoly után köny. . . .

Uj idők új dolgokat, új viszonyokat teremtenek s ilyenkor, e most bohókának látszó apróságokra, derűs napokra édes a visszaemlékezés.

Sajánk megindult életünknek esendes folyamán, egy irányban, egy cél felé vezetett, elérte a célt, de e cél csak kezdete, kiinduló pontja volt a nagobbnak, melynek eléréséért újra megindult a sarka, de most már a különálló irányban s az utam oly egyenletes már, hanem az életnek már vilamos tengerén s még némelyiké — fájdalom! — már inog is, tétováz a komoly gondoknak sulya alatt, elborítással fenyegeti a hullám, addig a többi küzd, előre tör, míg — „fogya bár, de törve nem” — eléri a kikötőt — a kitűzött életpályát.

L. S.

dent elkövettek, hogy a vendég-koszoru jól érezze magát.

Végül elismerés és dicséret illeti a városi zenekart és Lóhr W. karmestert, ki valóban jelét adta mire képes zenekarunk — mely fáradhatatlanul működött — ha összetartó kéz vezeti. (—ch.)

A sellyei kaszinó bálja február 14-én.

Nem hiába könyvtár javára volt rendezve; de kötetnyi könyveket is kellene ám átvlasni, míg valamelyikben olyan jól sikerült bál említésére akadnánk, mint ez volt.

Hoi van olyan vakmerő és botor referens, a ki annak a városnak, melylyel ő, baráti meg érdeki nexusban van, a báljáról, melyben évenként ő is ott szokott leselkedni, kedvezőtlen bírálatot bocsátana a világ elé? Ha egyéb boszút nem állnának is rajta, állnának a hölgyek azzal, hogy többé nem néznének rá jó szemmel s a következő bálon egyik se táncolna vele szives öléssel. Pedig azt tartom, hogy a ki már efféle sem érez vonzódást, az nem is referálgat már bálról.

Hanem kérem, ezzel az okoskodással vagy indoklással ugyancsak a Scylla és Charybdis közé jutottam . . . ho . . . ez messze is volna s nagyon fellengzős hasonlat egy báli referensnek. Szálljunk hát lejjebb; ha hétköznapi ember volnék, így fejezném ki magam: hogy ezzel az okoskodással karó közé szorultam; ha pap volnék, azt mondanám: ugyancsak credoba jutottam, mint Pilátus Hát most kérem a t. olvasót, hogy valamelyik hasonlatot kegyeskedjék bölcs belátása szerint az én megszorult helyzetemre alkalmazni. Ugyanis, hajfelől szorit a belső ösztön, a referálási hajlandóság; másfelől szorongat . . . no, ki találja ki, hogy mi? . . . Senki? hát megmondom, az a tudat, hogy ezt a referálást egy kedves nő is el fogja olvasni, a kinek sehogy se fog tetszeni az az indoklás, a mi a fentebb, mindent referens holmi vonzódással csatolt össze: ez a kedves nő a feleségem . . . Uram fia! nem szövődik-e majd ebből az ártatlan referádából egy ártalmas tragoedia?!

De Isten neki . . . ! egy jó férj sokat eltűr, kivált ha érzi, hogy ártatlan. Mert (szó köztünk maradjon) annyi igaz, hogy azok a férfiak a legingerlekenyebbek; azok túrnek el legkevésbé, a kik nem mindig ártatlanok. Én pedig sokat eltűrök, mert ártatlan vagyok. Hogyne volnék, mikor most is nem a nexus, nem holmi vonzódás, hanem az igazság mondatja velem, hogy ritkán juthat az ember olyan kedves, családias, vidám bálhoz, mint volt a sellyei.

Sok ember nem is gondolja, hogy kis városban, milyen nagy esemény a bál.

A fővárosi élethez szokott halandó csak mosolyogja a szavakat. Egy bál? és nagy esemény? nevetéses. Ott Budapesten egy egész hónapra át minden áldott napra két-három bál esett s a Nr. 10-ben tartott mulatságokról még csak tudomásuk sem volt a Nr. 13-ban lakóknak. Hja! természetesen ötvener kabátos emberből könnyű minden estére száz, kétszázat összeverbuválni; ki venné ezt észre? . . . de mikor egy kis város 7—8 családjának kell vagy száz embert különféle helyekről összemágnesezni . . . az már kissé nagyobb feladat.

No, de azért összemágnesezi. Ime, ezen az utcán is egy-egy kocsi vendég fordul be a városba, amazon is; a fogat lassan vánszorg a sárban; minden ablak kíváncsi fejekkel telik meg; ki jön? . . . ki ismerné meg ezeket a fülig bundázott és válig nagykendőzött alakokat? legfeljebb a lórol gyanítanak a gazdára.

Lassanként minden család megkapja a maga vendégeit. Szinte kedvetlen a melyik nem kap s bizonyosan mentegetni fogja magát a bálban . . . mintha ő volna az oka. Ez is a magyar faj jellemvonása. De kap a legtöbb . . . jökdvük zaja kihallatszik . . .

nevetkérezve, tréfálódzva, vigan töltik el a délutánt s a vacsorát. (Csak a kisasszonyok között történik egy-egy relyteljes, kérdőjeles összenézés: lesz-e sok fiatal ember?)

Vacsora után a férfiak kimustráltatták a társaságból s betoloncoltatnak egy szobába, a nők pedig elfoglalják a többi szobákat, ha még annyi volna is. Megkésztülnek a toiletteek. Előállanak a fogatok s megérkeznek az oly sok ábránd, vágy és remény színhelyére, a bálba.

Minden kis városi bálnak ilyen a vörspielle, hogy mivel ez a bál a könyvtár javára tartatik, hát hasonlatunkat is ehhez alkalmazva fejezzük ki ekként: ilyen minden kisvárosi bál előbeszédje.

De hát a tartalma? Az már nem egyforma.

Egyik helyen feszes, kedélytelen, rideg, mintha minden alak muszájból vagy udvariasságból táncolna; a másikon klubbok alakulnak, társadalmi állás vagy vagyon szerint . . . lenézve mindenkit, nem érintkezve senkivel mással. Efféle nyavalyák nem uralkodtak a sellyei bálban. Itt igazi egyenlőség volt. A magasabb állású oda-haza hagyta rangját, ide csak az embert hozta el; a gazdag elfelejtkezett ezzeiről s igen jó ízű mulatott a százzal és tizzel; . . . itt mindenkit egy érzelem hevített, egyenlő jókedv lelkesített, egyenlő szeretet melegített. Ugy érezte magát mindenki, mint egy családnak tagjai . . . Nem volt senki, ki nagyon jól ne mulatott volna; nem volt leány, ki keveset táncolt volna; nem volt mama, a ki megelégedve ne lett volna.

Igy tartott ez a nagyon kedélyes, családias bál kiválóig kiviradig. Hohó . . . még tovább is tartott . . . csakhogy nem a kaszinó helyiségében, hanem egy kedves családnál, hova a bálteremből csaknem az egész közönség zenező mellett masirozott reggeli hét órákor. Itt aztán újra kezdődött a tánc . . . szabad folyást engedve az igazán magyaros zamatu jökdvnek, mely csak délután 3 óra körül ért véget. Ez a család annak a Fazekas Sándornak a családja, a kit az Isten olyan szeretetreméltó tulajdonokkal ruházott fel, — maga sem tehet róla, — de minden ismerősének tiszteletét és szeretetét tudta megnyerni.

Most még, ha a rendes szokást akarnám követni az volna hátra, hogy a bál szépeit említeném meg. De mivel én ezt a szokást igazságtalannak, részrehajlóknak, méltánytalanoknak találok, hát nem is említek meg egy nőt sem, hanem tekintettel a könyvtárra azt mondom, hogy minden nő olyan ékes volt ott, mint egy nagy izléssel kiállított, gyönyörű díszkötésű könyv s nem egy ifju ember így sóhajtott fel: ah! de jó volna lapjaiból valamit kiolvasni! Csak előre ifju barátim! nősüljétek. Szeressetek egy-egy ilyen díszkötésű könyvet . . . és olvassatok benne lelki örömmel és boldogsággal.

Dr. F o k i.

Színház és művészet.

A változatos heti műsorból felemlítjük első sorban Váradi Antal drámáját „Mózest”, mi telt ház előtt ment. A mű belértékét már előzetesen lapunk tárczájában méltattuk s így csak néhány szóval foglalkozunk az előadással, mi elég lassan mozgott s nem igen emelte érvényre az egészest átlengő gazdag költői gondolatokat s eszméket, de még a gyönyörű nyelvezet — mit szerző annyira ural — sem tette azt a hatást, mit precisebb előadás mellett okvetlen tennie kell. Somogyi — mint Mózes — festői alakot mutatott be s egész este lelkes fogadtatásban részesült, mi a magunk részéről azonban szeretünk volna kissé több hevet, ihlettséget, minek hiányában nem igazolt az aia uralma a helyzet fölött, nem igazolt fellépésének varázsa, szavainak hatalma, s Roëna szerelmi áldozatának nagyszerűsége.

Tóth Kálmán történeti vígjátéka, „A király házasság”, a földszinti ölbölygek kivételével — elég szép számu közönség előtt jött előadásra s szinte örültünk, hogy a mi

jó vasárnapi közönségünk is kapott egyszer valami mást, mint örökös népszimű reprieket.

Hétfőn harmadszor ment — természetesen bérletben — „A két árva”, de ez alkalommal volt még egy harmadik árva is — az igazgató, mert a ház bizony üres maradt, daczára az újra kifüggesztett reclam-képeknek.

A hetek óta hirdetett „Varázs-fátyol-on is tul estünk s a hirdetett „opera-dalok”, „balette-táncz”, „látványos új vándor diszletek”, „brillians tűz-fény” sat. megtelte hátsát, mert a ház tökéletesen megtelt; csak hogy az előadás untató „varázsa” átszállott a közönségre is s annyit ásítolni egy ülöhelyen még nem igen láttunk, mit természetesen meg az is fokozott, hogy minden változást csak dobolással lehetett kierooszakolni, a zenekar a szörnnyü hosszúra nyújtott közöket pedig csak holmi, az unalomig lecsépett rövidke gavottek vagy sarabandeokkal töltötte ki. Az a híres fátyol-táncz is elég mérsékelt élvezetet nyújtott s bizony sokkal okosabban cselekedniének a szülők, ha gyermekeiket az ilyen nem nekik való szerepléstől távol tartanák; mert eltekintve attól, hogy abban a kis fenér ruhácskában ott egész estén át fagyoskodik s hetekig mire sem használhatók: képzelték feligazgatták, a hiúság s szereplési viselkedésük felébresztetik, az őket körülvevő csillogás, fényes ál világ megmélyezi egyszerű gondolkodásukat olyannyira, hogy erkölcsi érzékük meglazul s a későbbi bukás egész biztonsággal az ilyen szükség-telen s hozzá rendesen iztelve, látványosságra vezethető vissza. S mindez néhány karzati jegyért. Kovács Elemér vándor-diszlete elég csinos volt s a közönség részéről bizonyára több elismeréssel is fogadták, ha a képek csoportosítása szerencsésebb, s az összeillesztés nem azzal a nyárfá félével történik. Azonkívül meg kell jegyeznünk, hogy vándor-diszlet alkalmazásánál az illető szereplő, ki ez utat állítólag megteszi, eleitől fogva van a színpadon, ne pedig akkor nyikorogtassa sajkáját jelenetre, a mikor a diszlet már elvonult. Hol van itt akkor a családás?

„Figaró házassága” valósintűleg a bér-lők kedvéért ismételtetett — üres ház előtt. Komlósy József jutalomjátékál színre került Szizigiet Ede színműve, „II. Rákóczy Ferencz fogsága” s igen örvendünk, hogy a sikerült előadást szép számú közönség nézte, mire az idén magyar történelmi darab alkal-mával még nem volt eset s a mely közöny ellen egyik utóbbi számunkban fel is szó-laltunk.

H i r e k.

Hymen. Bóbel Gyula, a pécsi köles-tő-nös segélyező egyesület tisztviselője csőtörtő-kön delben vezetett oltárhöz Reeh Minka kisasszonyt, ma este 5 órakor pedig Dr. Krasznay Jenő tartja menyegzőjét Dr. Visy István kedves leányával, Fannyval.

A közmunka- és közlekedési miniszter egy leiratában értesítette a városi hatóságot, hogy a mozgonyok, cséplőgépek és kazánok-nál alkalmazott fűtők részére Pécssett is fog vizsgálati bizottságot alakítani.

A m. kir. belügyminister a következő körrendeletet bocsátotta ki. A kihágási ügyek harmadfoku elbirálása alkalomával ismételtlen előfordult, hogy az elbirálás tárgyát képező kihágás az eljárás hatóságoknak késedelmes el-járása vagy mulasztása folytán a hihágások-ról szóló bttv. 31. szakasza, illetve 12 §-ából kifolyólag, a b. t. 108 §-ának második pontja alapján elévültnek volt kimondandó, vádlat-tak ellenében a további eljárás, vétkességük kétségtelen volta daczára, elévülés miatt be-züntetendő. A hatósági tisztviselők ilyenét mulasztása által a büntető határozományokba ütköző cselekmények törvényszerű megto-ro-lhatása megújítottatik, ily esetek megakadá-lyozása céljából szükségesnek tartom fel-hívni a törvényhatóságot, hogy szigoruan in-tézkedjék aziránt, miszerint hivatalos köte-leség elmulasztása által elévült esetek ne forduljanak elő. Ellen esetben a mulasztást

elkövető tisztviselő esetről-esetre személyes felelősségre vonandó s ellene a fegyelmi el-járás megindítandó, mely eljárás eredménye a vezetésén alatt álló belügyi m. kir. minis-teriumnál mindenkor bejelentendő (Lend. Budapest 1884. február 9. Tisza s. k.)

A megüritült főreáliskolai történelmi tan-székre városunk tanácsához eddig 12 pályá-zati kérvény érkezett be az ország különböző vidékeiről.

A városi pótadó nagyságáról élénk il-lustrációt nyújtanak az adatok, hogy míg ná-lunk Pécssett a városi pótadó 28%, addig Sop-ronban 40, Szegeden 50%.

Az országbíró gyilkosainak sorsa felett már döntött Ó Felsége. Mint ugyanis a fő-városi hírlapokban olvassuk, a király szabad folyást enged a törvény menetének. Az irat-ok már leérkeztek s így az ítélet végrehaj-tása ma reggel megtörténend.

Felolvasás. A pécsi kereskedelmi önképző-és betegsegélyező együletben Dr. Loewy Lipót igen érdekes felolvasást tartott „A keleti nőkről.” A világlátott orvos a helyszínen tett tapasztalatai után élénk színekkel esetelé a keleti szokásokat, a harem életet, a keleti nők sorsát stb. s a felolvasás végén a termet zsufozásig megtöltött hallgatóságtól élénk éljenzéseket nyert.

A közcavacsró rendező bizottság felkért annak tudomására hozásával, hogy mondott mulatságon a katonai zenekar mellett nem, mint hirdetve volt, Vörös Gyula pécsi cigány zenekara, hanem a bonyhádi népzenekar fog játszani.

Adományok. A pécsi jóték. nőegyletnél mint adományok a közcavacsróhoz folytatólag beérkeztek: méltóságos Pákosy-Paxy Gizella urnó 6 frt. — Méltóságos Bánffy-Berényi, méltóságos báró Majtényi Amalia, méltós. Dellimanic-Siskovics Zsuzsanna, nagyságos Cseh-Sauska Mari, nagys. Kammerer-Höbling Tekla urnók és nagys. Deustch Lipót (Mohács), nagys. Czirer József (Göresöny), főtiszt. Dr. Laubhaimer Ferencz kanonok, főtiszt. Zsinkó István kanonok, nagym. báró Gradwohl Gyula, cs. kir. altábornagy urak, Szauter Gusztávné, Kovácsis Jánosné, Dr. Koharits Károlyné, Erreth Teréz urnók, Majer Béla szolgabíró (Dárda), Dr. Höbling Miksa urak egyenként 5—5 frt. Mélt. Lórencz Katalin urnó és Lálk János ügyvéd ur 4—4 frt. Mélt. lovag Beremendi-Gradwohl Ede m. kir. miniszteri tanácsos, Höbling Győző, Ivankovits N. és Kovács Mihály urak, Adler Luiza urnó 3—3 frt. Höbling Julia urhölgy 2 frt 60 kr. Szontágh Mátýásné, Valentin Ottilia, Blauhorn Gusztávné, Billitz Lenor, Rupprecht Józsefné, Vésey Rezsóné, Erreth Anna, Vizekeley Al-bertin, Haidekker Anna, Schauerek-Baán Ka-rolin, Makay Emilné, Lechner Antalné urnók, Mayer Jozefin, Mayer Teréz, Förster Józefin urhölgyek, Szeifricz Antal, Lexa Károly, Si-monfay János, Böhm Nándor, Buday Béla, Piller Béla, Saághi Ferencz, Ruzsovics József (Kopács), Hoffmann F. (Szaboles), Dischka Győző, Kain Károly (Vaiszló), Vergy Illés (Ocsárd), Fuchs Ádám (Colonia), Verner Ferencz törvénysz. bíró urak 2—2 frt. Nagy Károly (Csakadia-pusztá), Németh Emilia, Angster Riza, Besel Magdolna, Lammer Roza, Zeis Mari, Paschitzky Paulin, Schulhof Roza, Oertzen Franziska urnók, Szirányi Karolin, és Dömötör Adéle urhölgyek, Taizs Mihály, Hartl Ferencz, Joós József, Knirsch N., Hel-merich Károly és Ujváry Péter urak 1—1 frt Blauhorn Jakab ur 50 kr. Összesen: 187 frt 10 kr. Az első kimutatás szerint 30 frt. Ösz-szesen: 217 frt 10 kr. Pécssett, 1884. február hó 21-én. Magyarly Roza alelnök.

Farsangi estély. A „Pécsi Dalárda” szombaton, február hó 23-án a „Hattyu”-ter-em helyiségeiben farsangi dalestélyt rendez. Az estély másora következő: 1.) „Dalárinduló” férfi kar Erkel Ferencztől. 2.) „Orvos és gyógyszerár.” Humoristikus kettős Braun Károlytól. 3.) „Népdalok”: a) „Lehullott a rezgő nyárfá levele” b) „Fáj a szivem, fáj a lelkem.” c) „Érik a ropogós cseresnye.” d) „Szöke legény piros, barna leány.” férfi karra ártirta Huber Károly. 4.) „A meglepetés”

tréfás magándal Hubay — Aggházitól. 5.) „A tenorvadászat” tréfás jelenet Dorn Sándortól. 6.) „A szerelem boldogsága” férfi kar Stoiber E.-től. 7.) „Harang hang-verseny” előadva a szuláni udvari harang-játékosok által. 8.) „A plasztikai zene” vagy a „megzavart légyótt”, magán-egyes és férfi kar L. Koch Józseftől. 9.) „Müller és Schulze” humoristikus kettős Geneé Richárd-tól. 10.) „Győzelmi dal” férfi kar Huber Károlytól. A műsor bevégezte után táncz kö-vetkezik. A zenét a városi zenekar teljesíti. Kezdeté esté 8 órakor. Jegyek előre válthetők f. hó 19-től 22-dikig és a dalestély nap-ján delutáni 5 óráig Weidinger Nándor könyv-kereskedésében (Ribay-kávéház alatt) szemé-lyenkint 1 frtért, este a pénztárnál 1 frt 20 krért. Az estélyre, mely terített asztalok mel-lett lesz, csak meghatározott számú jegyek adatnak ki.

Rendőrkapitányságunk a következő ren-deletet bocsátotta ki. Utóbbi időben gyak-rabban előforduló kéménytüzeket a megejtett vizsgálat eredménye szerint legtöbb esetben az által idézettek elő, hogy a kályhalyukak tüzelő anyagokkal megtöltöttek. Ennek jövő-beni megállítására végett fölhívtnak az összes helybeli háztulajdonos- és gazda urak, hogy saját érdekükben cseldejüket és hozzá tarto-zókat figyelmeztessék, miszerint ezen visz-szaéléstől annál is inkább tartózkodjanak, mert tapasztalt ilyenmü kihágásért me-felelő büntetés, esetleg elzárásban elmarasztal-tatni fognak.

Halál mértékelen pálinkaivás folytán. Augustinovic János a pécs-bányatelepi kö-szénbánya egyik kocsi felrakója szerdán este lakásában halva találtatott. A halált, a megejtett orvosi vizsgálat szerint tüdőgutaütés okozta s ez pedig annak folytán állt be, hogy Augustinovic, társai vallomása szerint a pálinkát oly annyira mértéketelenül itta, hogy halála előtt való napon egy pinttel vett be a jóból.

Olcsó óra. Egy mosóné 4 éves fiac-kája egy nyug. főhadnagy arany óráját játék közben elvitte. A gyermektől az órárt egy koc-sis legény a sétáton négy krajczárérral meg-vette, azonban mivel a lelküsimeret furdaltá, a rendőrségnél mint talált tárgyat bejelent-tette. Időközben a gyermek anyjának feltűnt, hogy fiacskájánál pénz talált, ezt kérdőre vonta s így a dolog azután kisült s a tulaj-donos is visszakapta óráját.

Mohácsról írják A „kereskedő if-jak önképző-és betegsegélyző egy-leté”-nek e hó 9-én tartott tánczvi-galma a legsikerültebbek közé sorolható. Ta-lálkája volt az, majdnem az összes kereske-dő-világ legelsőbbjeinek. — Általában ez a szon-bál-cég, melynek legszebb- és legnagyobb jövőt jósolhatunk, s hiszszük, hogy a legköze-lebbi jövőben városunk teljes közönségét fogja állandó vendégéi közé számíthaini. Az első négyest 80 pár tánczolta. Tudósítónknak a jelen volt hölgyek közül a következőket si-került följegyezni: Keglevics M.-né, Toldy Ignáczné, Roheim Ferenczné, Tauszik Ant-alné, Rosenfeld Simonné, Weis Lajosné, Schwarz Bernátné, Münster Jakabné, Klom-bauer Antalné, Szeipold Antalné, Dr. Herman Manóné, Fischer Mátýásné, Goldscmid Fül-öpné, Frank M. S.-né, Klein Hermanné, Lit-tauer N.-né. Blau Rudolfiné, Schön Ignáczné, Müller Sándorné, Hahu Manóné, Szikora Anna (Szt.-Mártonból), Lindner Regina (Szom-bathelyről), Weisz Mari (Monostorról), Kri-vice Mariska, Szeipold Katica, Tapler Katica, Singer nővérek, Klombauer nővérek, Erdeődy Mariska, Kiefer Nina, Armuth Hermina, Frank Lina, Renz nővérek, Stöszler Malvina, Wei-ler Lujza, Armbrust N., Szűts Mariska, Holdstein nővérek, Kaufman Hermina, Schwarz N., (Szabar), Dracke Emma, Bárány Paula, Steiner Klára, Fischer Malvina, Schön Laura, Brenner Eszter, Honig Etel, Princ Nina, Klein Zsófi, Joachimsthal Mari, Monet Mari stb. — Megemlítjük még, hogy a bevétel 242 frt 87 kr., kiadás 94 frt 97 kr. s így a tiszta jövedelem 148 frt volt, melylyel az egylet vagyona 600 frtra emelkedett.

Baleset. Szedressy Ödön mohácsi bírósági joggyakornok és Maximovics N. ügyvédi irodák a minap Rác-Tótfősről egy hivatalos kiküldetésből Jágics József ügyvéd kocsiját hazafelé menvén, Nagy-Nyáradon innen a lovak egy az uton fekvő ducztól megijedvén, megbokrosodtak és a kocsi a benne ülökkel együtt az utszéli mély árokba döntöttek. Szerencsére azonban az ijedségen kívül sem a kocsin levőknek, sem a lovaknak egyéb bajuk nem lett.

Horvát vasutak. A közlekedésügyi miniszteriumban — Horvátország részére négy igen fontos vasutvonal építésének tervezetét készítik. A lehető legrövidebb idő alatt Zágrábról, illetőleg a déli vasutnak Zágráb mellett fekvő Susedd vasuti állomásától Zabek, Krapina, Varasd helységeken át a déli vasut Csáktornya állomásáig vasut építtetik, t. i. ez lesz az a gyakran sürgetett vasut a Zagorján át, a mely valamennyi érdekelt fél közreműködésével, a kik abba már kivétel nélkül beleegyeztek — a vicinalis vasutakra vonatkozó törvény alapján, de mint rendes vágányu vasut építtetik. E vasutra vonatkozólag, mivel az két fő vasutvonalat köt össze, legközelebb törvényjavaslat terjesztetik az országgyűlés elé. — A második új vonal a budapest-pecsi vasut meghosszabbítása gyánant e vonal szt.-lőrinczi állomásától indulna ki, Miholjacznál átmenne a Dráván, Djakovaron keresztül Verpoljéig vinne és ott a dálya-bród-keresztjevi vasutvonalal csatlakoznék. Ezen vonal is az állam megterhelése nélkül a budapest-pecsi vasut részvénytársaság által építtetnék, mielőtt az illető érdekelt és nevezetesen az összes slavoniai megyék hozzájárulásukat biztosították; ez iránt csupán még néhány érdekelttel szükséges a tárgyalásokat befejezni. — A harmadik új vasutvonal, a mely a határvidéki erdőalap létező pénzösszegeiből volna építendő, Mitroviczától Bródon át Sunjába fog vinni és egy törvény által már meg van szavazva; a vonal most azonnal Brodig volna építendő és a mint a pénzék befolyának folytatólag tovább vitetnék és befejeztetnék. A negyedik vasutvonal Pákrácztól — a hol később a határvasúthoz fog csatlakozni — Daruváron át Barscisig fog vinni és hasonlóképen mint helyi érdekű vasut az állam megterhelése nélkül fog kiépíttetni.

A csurgói zavargás ügyében a budapesti kir. törvényszék delegált tanácsa f. hó 19-én hirdette ki az ítéletet Kaposvárotról, mely így szól: „Ő felsége a király nevében a budapesti kir. törvényszék büntetőügyekben Budgyan József és társai lázadási bűnügyében a következőleg ítelt: Budgyan József, Piócza Farkas és István, Tóth Mihály, Szollár Ferencz, Szentkirályi Peti József, Rachel György, Váti-Barát József, Horváth István Zdráhal Lajos lázadási bűnügyében a btk. 153. és 155. §§-ai alapján bűnösöknek mondatnak ki s Budgyan József, Piócza Farkas és István egy-egy évi börtönre, Tóth Mihály három évi fegyházra, Szollár Ferencz 15 havi börtönre, Szentkirályi Peti József, Rachel György, Váti-Barát József, Horváth István és Zdráhal Lajos 15-15 havi börtönre ítéltetnek, mindegyiknek beszámítatván a négy hónapi vizsgálati fogság. Ezenfelül Tóth Mihály hat évi, a többi vádlottak 4 évi hivatalvesztésre, politikai s polgári jogaik elvesztésére ítéltetnek. Löczy-Bakter József és Barát József 6-6 havi börtönre, 3 évi hivatalvesztésre, Bosznai Józsefnek 4 havi fogságra ítéltetnek. — A többi vádlottak fölmentetnek.”

Beküldetett. A „Pester medic. Presse” írja: a legközönségesebb köhögés veszedelmese válhatik, tehát tanácsos a legkisebb s legjelentetlenebb hirtelen egy kellemes szert használni, mely az emésztést nem akadályozza, az Egger-féle mellpasztillák és cseltra kitűnőnek bizonyultak, amennyiben a köhögési ingeret eltávolítják, előidézik a nyálkavetést és nem idéznek gyomorsavot. Egy eredeti doboz 25., 50 kr.

Koszorút az érdemnek!

Ezt tartja a nép szava s ez a jogos óhajtás már eléggé találoa be is teljesült a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacainál, midőn az orvosi kar

legkitűnőbbjei bizonyítványt állítottak ki arról, hogy e labdacok altesti zavarokban, vértululásban, székrekedésben, aranyeres bántalmakban stb. biztos és kellemes gyógyszerül használhatók. Miatán ily jeles szakferfiak kimondták e véleményüket, e labdacok további ajánlata fölösleges. Egy doboz ára a gyógyszerárakban 70 kr. 458.

Törvényszéki csarnok.

Előadott polgári ügyek.

Február 21.

Vésey Rezső tszéki bíró által.

443. Reinfeld Regina, mint term. Zsófi nevű leánya édes anyja — Jeszenszky Gyula ellen, apaság elismerése stb. iránt.

Bogyay Pongrácz tszéki bíró által.

4078. Maul Antal és neje, Krizmanics Mihályné és társa ellen bekebelezésre alkalmas okirat kiállítás iránt.

7751. Baritz András és társai, Baritz Anna és társa ellen közösség megszűntetése.

Február 19-én.

Vésey Rezső kir. tszéki bíró által.

3569. Szabó Györgyné szül. Borovác Márta, Borovác András ellen örökösödés iránt.

3680. Puré János — Rémes Judit ellen házasság felbontása iránt.

883. Deák Mihály — Szabó Györgyné szül. Kozári Juli ellen, zálogjog törlesztésének bekebelezése iránt.

Bogyay Pongrácz tszéki bíró által.

2870. Jökl Miklós és társa — Keller János és Schrempf Gáspár örökösiei ellen 800 frt s jár. iránt.

3002. Keresztes Éva — Bodicsai József ellen, házassági kötelék végfelbontása iránt.

3005. Angyal József — Domján Mária ellen házassági kötelék végfelbontása iránt.

Büntető ügyek.

Február 25.

7990/1883 Gajdon József ellen mérgezés büntette miatt.

Február 27-én.

6483/1883 Kis Bódis János ellen hatóság elleni erőszakbűntette miatt.

6592/1883 Ollós József és társai ellen lopás miatt.

6859/1883 Györök Katalin ellen lopás miatt.

Február 29-én.

1014/1883 Popovics Zsiván ellen lopás miatt.

312/1884 Jankovits Koszta ellen lopás és sikkasztás miatt.

Irodalom.

A „Pesti Hírlap” című politikai, közgazdasági és szépirodalmi tartalmu napilapra, mely naponként két teljes íven, azaz 16 oldalon jelenik meg (s így kisebb alakja dacára is legnagyobb lapjaink közé tartozik) fölívjuk olvasóink figyelmét. A „Pesti Hírlap”-ot kormánytól és pártoktól teljesen független irányra, részrehajlatlanságra, gyors értesülési és gazdag tartalma a legkedveltebb és legelterjedtebb lapok közé emelték Erős és gondtalan magyar nemzeti politikáért harcol az igazi liberalizmus és demokracia alapján. Vezetéskéért Bekics Gusztáv, Borostyáni Nándor, Eotvos Károly, Pesthy Frigyes és Törzs Kálmán írják. A kedvelt országgyűlési karcolatok (A t. Házból) Mikszáth Kálmán kitűnő humoristánk tollából folynak. A „Pesti Hírlap” mindennap két-három tárcázikkal, nagyérdemű regénnyel, rövidebb beszélekkel, bő újdonsági és színházi rovatot közöl. Közgazdasági rovatának vezetője ismert közgazdasági írónk, Mende Bódog. A „Pesti Hírlap” emellett az egyetlen magyar lap, mely hetenként kétszer-háromszor egy-egy zongorára szerzett zenedarabot közöl melléklet gyánant. Az előfizetők így évenként legalább is 120 zenedarabot kapnak, a melyeknek bolti értéke egymagában sokkal több a lap előfizetési áránál. Mindennek dacára a „Pesti Hírlap” a legolcsóbb magyar politikai napilap. Ara egész évre csak 14 frt. Mutatványszámokat kivonatra egy hétig ingyen küld a „Pesti Hírlap” kiadóhivatala (Budapest, Légrady testvérek, nádor-utca 7.) A megrendelők figyelmézetnek, hogy csakis „Pesti Hírlap”-ot kerjénék.

A „Magyarország és a Nagyvilág” című nagy képes szépirodalmi hetilap legutóbbi negy száma élenken tanuskodik arról, hogy a szerkesztő, Borostyáni Nándor, magas irodalmi színvonalon iparkodik tartani e régi kedvelt illusztrált lapunkat. Dalmady Gzózó,

Mikszáth Kálmán, Jakab Elek, Milkó Izidor, Könyves Tóth Kálmán, Madarassy László stb. jeles íróink gazdagították nagyérdemű szépirodalmi és történelmi közleményekkel a lap utóbbi számain. Azonkívül a „Magyarország és a Nagyvilág” kiváló sulyt fektet a földrajzi, természetrajzi és természetrajzi, valamint a népművelési ismeretek népszerűsítésére. Ép azért a mindkét nembeli serdült ifjúság is élvezettel és haszonnal olvashatja e lapot, melyben nincs semmi a mi a jó izlést sértene. Képek tekintetében a „Magyarország és a Nagyvilág” a legzadagabban illusztrált magyar lap. Két íven hetenként átlag 16-20 illusztrációt közöl. Utóbbi számban „Hírvesz művésznők” cím alatt egész arcképcsarnokot közöl. Bemutatva hazánk és a külföld kitűnő énekesnőinek és színésznőinek arcképeit. Egy másik képsorozat a vezetés templomokat, egy másik a külföldi városokat mutatja be. A beces tartalmu lapot élénken ajánljuk olvasóink figyelmébe. Mutatványszámokat kívonatra ingyen küld bárkinek a „Magyarország és a Nagyvilág” kiadóhivatala (Budapest, Légrady testvérek, nádor-utca 7. szám). Előfizetési ára egész évre 8 frt, a Pesti Hírlappal együtt 20 frt.

Szerkesztő üzenete.

Álarcos bálkor. Ennek a szatirának él helyett bunkója van s azért csak a levegőbe subint, de nem talál soha; ha találna, még rosszabb volna. A veresél mögött hétköznapi próza a formájá, ilyen licenziák pedig: t e l j e s s e n, s e m i (semmi helyett) stb., csak azért, mert hosszú, vagy rövid szótagra van a hexameternél szüksége, eltéliék az író technikai képességét. Már látunk már s várunk még ontán.

Az én szűröm. Jól tették, hogy kitétték, bár nem tudjuk, hogy miért, de ön se mondja meg; ily kétséges helyzetben mit tehatunk jobbat, mint, hogy önnel mondjuk: „De ez semmi, kicsiség.”

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Fekete Mihály.

Nyilt-tér*)

Valódi

LIMBURGI SAJT.

1/2 kilós téglácskákban drbja 40 kr.

kapható:

Nick Károlynál Pécsen.

Borkivitel.

Egy a borkivittelt kiterjedő mérvben üző és jelentékeny czégekkel összekötötésben állék föügynökség magyar borok kivitele iránti üzletk létesíthetése végett egy szállító képes czég képviselőt elvállalja. Szives ajánlatok „Generalagentur D. S. 582” cím alatt Daube G. L. & Co. Knoll Ig. központi hirdetési irodájához Bécs I. Singerstrass 11. intézendők. 598.

Magyar földhitelintézet 4 1/2 % Záloglevelei

Pesti hazai első takarékpénztár egyesület 5 % kötvényei

Magyar jelzálog hitelbank 5 % zaloglevelek

Magyar kisbirtokosok országos földhitelintézet 5 1/2 % zaloglevelei napi árfolyamon

alulrt czégnél kaphatók. Ezen érték-papirokat tőkebefektetésre ajánlatom, tekintve, hogy biztosságuk és szilárd-ságuk minden kétségen felül áll és hogy semmiféle adó vagy illeték levonásnak nincsenek alávétve.

Schapringer J.

516

váltóüzlete Pécsen.

*) E rovatban foglaltakért felelősséget nem vállal a szerkesztőség.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félnek külön lakozásával is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozásokra is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükséges póstabélyeg beklüdtetik.

Tőke befektetésre és gyűmölcsösztetésre alkalmas ház a belvárosban előnyös áron megszerezhető. Értesítést a kiadóhivatal ad.

Mária utcában 31-ik számú ház új minőségben szabad kézből naponta eladó. Bővebb tudósítást a kiadóhivatalban. 534

Egy 8 gymnásiumi osztályt sikerrel végzett s a jegyzői teendőkben jártassággal bíró fiatal ember mint jegyző segéd alkalmazást keres. — Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatal ad. 435.

Egy jó írással és hibátlan helyesírással bíró fiatal ember másolási vagy más munkát keres, melyet szabad óráiban mérsékelt díjazás mellett otthon végezhetne. A kiadóhivatal ad értesítést. 530.

Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városához közel, a szigeti ország-ut alatt jutányos áron eladó, vagy **haszonbérbe** vehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161

Egy pincze a belvárosban kiadó. Értesítést kiadóhivatal ad.

H I R D E T É S E K :

24.072
1883.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szuly János Gáspár János végrehajthatóknak végrehajtást szenvedő elleni 60 frt tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék a területén levő Gadányi község határában fekvő a Gadányi 58-ik számú tjkvben felvett 154. hszsz. szőlő 94 frt, 156. hszsz. szőlő 76 frt és 158 hszsz. szőlő 130 frt kikiáltási ár mellett, az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi április hó 16-ik napján délelőtt 10 órakor Gadányi község bírói lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagy 9 frt 40 kr.+7 frt 60 kr.+43 frt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1884. évi január hó 11-ik napján tartott üléséből.

Kiadta :

Deleva,

kir. törvényszéki jegyző.

592

17091
1883.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi kir. Pénzügyigazgatóság mint végrehajthatóknak Müller Konrád s Müller Mihály végrehajtást szenvedő elleni 306 frt 35+87 frt 50 kr. s 262 frt 50 kr. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő a kishajmási 25 sz. tjkvben foglalt 5. sz. malom házra 149 hszsz. malomárokra 150 hszsz. rétre s 151. hszsz. rétre, mint összetartozó, s Müller Konrád tulajdonát képező malombirtokra 900 frt becsár mellett, a kishajmási 74. sz. tjkvben foglalt 404. hszsz. szőlőből Müller Konrádot illető felére 37 frt becsár mellett, a felső-mindszenti 227. sz. tjkvben foglalt 124 hszsz. 94. sorsz. házra 400 frt becsár mellett, s végre a felső-mindszenti 242. sz. tjkvben foglalt 559 hszsz. rétre, mint Müller Mihály tulajdonára 158 frt becsár mellett elrendelte, hogy fentebbi megjelölt ingatlanok Kishajmáson 1884. évi mártius 17-én s Felső-Mindszinten 1884. évi márczius 18-án mindenkor d. e. 10 órakor az illető községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlal becsárának 10%-át vagyis 91 frt, 3 frt 70 krt., 40 frtot s 15 frt 80 krt készpénzben vagy 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1883. évi december hó 14-én tartott üléséből.

Kiadta :

Brodzsky,

kir. törvényszéki jegyző.

578.

24073
1883.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szilák Rozália végrehajthatóknak, Simon Éva, férj. Gergő Józsefné végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék az árverést tóttósi 20. sz. tjkvben felvett 23 hrsz. 13. sz. ház, udvar és kert 1454|1902. és 1214a|375 hrsz. a részletekből álló 1/2 teleknek erdő és legelő illetményvel, mégis a 741 és 1332b hrsz. a fekvő-észeknek kivételével, Simon Éva férj. Gergő Józsefnét illető felére 148 frt; † 1634. hrsz. a. szőlőnek Simon Éva férj. Gergő Józsefnét illető felére 271 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi április hó 23-ik napján d. e. 9 órakor Tóttós községi bírói lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 14 frt 80 krajczárt és 27 forint 10 krajczárt. készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1884. évi január hó 25-én tartott üléséből.

Kiadta :

Vissy Pál,

kir. törvényszéki jegyző.

591.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szilák Rozália pécsi lakos végrehajthatóknak Szilágyi György bodai lakos végrehajtást szenvedő elleni 160 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék (a kir. járásbírói) területén lévő Boda községben fekvő bodai 55. sz. tjkvben felvett 66. hszsz. 46. sz. ház, udvar és kert egészen 300 frt. ugyanezen tjkvben felvett 1/2 teleknek és illetőségnek ugyan Szilágyi György alperest illető részére az árverést 1134 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi április hó 16-ik napján délelőtt 10 órakor Bodán a község bírói lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 30 frt és 113 frt 40 krt. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak Pécsset, 1884. évi január hó 11-én tartott üléséből.

Kiadta :

Visy Pál,

kir. törvényszéki jegyző.

593

Arlejtési hirdetmény.

Melylyel — Baranyavármegye törvényhatóságának bizottsága részéről, mult évi november hó 19-én s folytatólag tartott évnegyegyedes rendes közgyűlésen 517 k. gy. szám alatt hozott határozattal, a megyei utakra a folyó 1884. évben szükséges és a megyei közmunka alából fedezendő könyag beszerzése körüli intézkedések megtételére nyert felhatalmazásom alapján ezenel közhírré teszem: miként az alább kimutatott kő szükséglet beszerzésének biztosítása czéljából **folyó 1884. évi márczius hó 3-án délelőtti 10 órakor Pécssett**, a megyei székház nagytermében a szóbeli árlejtés teljes kizárása mellett, írásbeli zárt ajánlati tárgyalás fog tartatni, miről vállalkozni kívánók határozott megjelölésével szabályszerűen kiállított 5^oo bánatpénzzel és 50 kros bályaggal ellátott s alólírotthoz czimzett zárt ajánlataikat folyó évi márczius hó 3-án d. e. 10 óráig bezárólag, a megyei jegyzőségnél annyival lakább benyújtani el ne mulasszák, mert az elkészen beadott vagy szabálytalanul kiállított ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az egyes megnevezett kőbányákból, vállalkozás vagy kiszolgáltatáskép beszerzendő fedanyag mennyisége a következő:

Folyó szám	T a r g y	Kőbánya megnevezése	Kőmennyiség két köbméteres garmada	Pénzösszegek o. é.			
				e g y e s á r a k		Összesen	
				frt	kr.	frt	kr.
1	A pécs-szigetvári-ut fentartásához vállalkozás után (kővel, szállítás, aprózás, beterítés, sárchuzás, árkok és paczkák helyreállításáért) a pécsi járásban	pécsi	620	5	26	3261	20
2	A pécs-vejtü ut fentartásához vállalkozás után (mint az 1-ső pontban írva) a pécsi járásban	pécsi	100	4	64	464	
3	A pécs-mohácsi ut fentartásához vállalkozás után (mint az 1-ső pontban írva van) a pécsi járásban	pécsi	400	5	75	2300	
4	A pécs-szegzárdi ut fentartásához vállalkozás után (mint az 1-ső pontban írva van) a pécsi járásban	pécsi	610	5	46	3330	
5	A pécs-paléi ut fentartásához vállalkozás után (mint az 1-ső pontban írva van (és pedig a pécsi járás végétől a villány vaiszlói ut beágzásáig Harkánynál, a siklói járásban	csarnota	350	6	92	2422	
6	A villány-vaiszlói ut fentartásához vállalkozás után (mint az 1-ső pontban írva van) és pedig Siklós városának nyugati végétől kezdve, hol a pécs-siklói ut beágzik egészen Harkányig, hol a pécs-paléi ut beágzik, a siklói járásban	csarnota	200	7	72	1544	
7	Az orosló-bakóczai és a sásd-mágoeci utak fentartásához vállalkozás után (mint az első pontban írva van), a hegyháti járásban	Abaliget vagy Szászvár	500	12	25	6125	
8	A pécs-szigetvári, pécs-vejtü, pécs-paléi, pécs-mohácsi és a pécs-szegzárdi utak fentartásához kiszolgáltatandó kő a pécsi és szentlőrinczi járásokban	pécsi	600		64	384	
9	Megjegyeztetik, hogy a 8-ik pontban megjelölt könyag a szigeti-külvárosi vagy pedig a községek által könnyen hozzáférhető bányákból szolgáltatassék ki, ne pedig a mecsek tetején vagy a szőlőhegyek között levő bányákból.						
10	A pécs-paléi ut fentartásához kiszolgáltatandó kő a pécsi és siklói járásokban	csarnota	350	1	48	518	
11	A pécs-vejtü ut fentartásához a villány vaiszlói ut új építéséhez kiszolgáltatandó kő a pécsi-siklói és sztlőrinczi járásban	Bovony vagy H. szt.-márton	500	1	69	845	
12	A pécs-szigetvári, a szentlőrincz-megyefai, a szentlőrincz-nagycsányi utak fentartása és új építéséhez kiszolgáltatandó kő a sztlőrinczi járásban	Megyefa	1500	2	45	3675	
13	A dárda-nagyharsányi, a bellye-batinai utak fentartásához kiszolgáltatandó kő, a siklói baranyavári járásokban	Beremend	450	2	20	990	
14	A villány-vaiszlói, villány-laki, lipovicza-baranyavári utak fentartásához kiszolgáltatandó kő, a baranyavári járásban	Villány	300	2	45	735	
15	A monostori vasut állomáshoz vezető ut fentartásához való követel és ennek a vasuton leendő szállítása a monvetori vasut állomásig a baranyavári járásban	Villány	80	5	75	460	
16	A dárdai vasut állomáshoz vezető ut fentartásához való követel és ennek a vasuton leendő szállításával a dárdai vasut állomásig, a baranyavári járásban	Villány	50	6	65	332	50
17	A pécs-mohácsi, szederkény-németbolyi, németboly-szajki utak fentartásához kiszolgáltatandó kő a pécsi és mohácsi járásokban	Monyorod vagy Kéménd	300	2	24	672	
18	A pécs-mohácsi, a mohács-pécsváradai és a mohács-dunarakparti utak fentartásához kiszolgáltatandó kő, a mohácsi és pécsváradai járásokban	Szabar	300	3	75	1125	
19	Az orosló-bakóczai, sásd-mágoeci utak fentartásához kiszolgáltatandó kő, a hegyháti járásban	Abaliget	200	2	23	446	
20	A szászvár-márai ut fentartásához kiszolgáltatandó kő, a hegyháti járásban	M. Egregy	100	2	23	223	
21	A pécs-szegzárdi ut fentartásához kiszolgáltatandó kő, a pécsi járásban	Szászvár	120	2	23	167	60
22	A pécs-szegzárdi ut fentartásához kiszolgáltatandó kő a pécsváradai járásban	H. hetény	134	1	61	215	74
23	A pécs-szegzárdi ut fentartásához kiszolgáltatandó kő, a pécsváradai járásban	Pécsvárad	200	2		400	
24	A mohács-pécsváradai ut fentartásához kiszolgáltatandó kő a pécsváradai járásban	Nádasd	400	2		800	
		Fazekas boda	200	2		400	

A közszállítási feltételek egyébként folyó évi február hó 25-től a megyei jegyzőségnél a szokott hivatalos órákban betekintheők.

Pécssett, 1884. évi február hó 14-én.

Jeszenszky Ferencz s. k.,
Baranyavármegye alispánja.

Lábbal hajtható

varró-gépek

Singer rendszere

késpénz fizetés mellett

35 forint

Pollák Soma üzletében

Pécsett, Király-utca.

A jutányos tőkeelhelyezést kereső közönséghez.

Az alulírott bátorodik a t. közönséget az alatt felsorolt feltétlen biztos értékpapírokra figyelmeztetni, melyek a mai árfolyam szerint — a takarékpénztári betételekhez képest $1-1\frac{3}{4}\%$ -el többet jövedelmeznek.

Magyar papírjárdékhoz $5\frac{3}{4}\%$ -et.

Magyar aranyjárdékhoz $5\frac{1}{4}\%$ -et.

Közös papírjárdékhoz $5\frac{1}{4}\%$ -et.

M. jelzalog hitelbank

zálogleveleihez $5\frac{1}{10}\%$ -et.

Pesti kereskedelmi bankhoz 5% -et.

Hazai I. takarékpénztárhoz 5% -et.

Ezen papírok a legjutányosabban, a záloglevelek pontosan a bécsi árfolyamon kaphatók.

Ullmann M. Károly

bank és váltóüzletében Pécsett.

541.

SOMOGYBÁNYA-TELEPIKÖSZÉN.

Legjobb minőségű és tökéletes suly, házba szállítva 2¹/₂ méter-mázsán felül Kindl Ferencz urnál Nepomuk utca 33. szám alatt megrendelések felvételnek. 100 kiló 90 kr.

KOCH Ferencz,

Somogy bánya-telep tulajdonos.

444.

Árverés.

Alulírott tömeggondnok részéről ezennel közzhírré tétetik, miként Mikolics András közadósának csódtömegéhez tartozó a pécsi 3385. sz. tjkben foglalt 2961^a hrsz. a: 328^b 57 uj sz. 3040 frt becsértékű Makár-utczai ház, udvar és kert, ugyanazon tjkben foglalt 6501 hrszsz. a. 1501 frt 30 kr. becsértékű nagypostavölgyi szántóföld, ugyanazon tjkben foglalt 6827. és 6828 hrszsz. a. 438 frt becsértékű délmegeyeri szántóföld, ugyanazon tjkben foglalt 7112 hrszsz. a. 168 frt becsértékű rét, ugyanazon tjkben foglalt 7147^a hrszsz. a. 1636 frt becsértékű éjszakmegeyeri szántóföld 1884. évi márczius hó 1-ső napjának d. e. 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen, szükség esetében a becsáron alul is eladatni fog.

Bubreg Antal,

tömeggondnok.

595.

Előfizetési felhívás a

„MAGYAR HÁZIASSZONY”

háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, a magyar gazdaasszonyok orsz. egyletének hivatalos közlönye, III. évfolyamára. Szerkesztők: Csiszér-Ugróczy Ida, Andrea és Vértsey W. József.

Előfizetési árak: Egész évre 6 frt. — Fél évre 3 frt. — Negyed évre 1 frt 50 kr. Előfizetések a „Magyar Háziasszony” kiadóhivatalához Budapest, Váci-körút 20. sz. intézendők.

A „Magyar Háziasszony” hetilapból mutatványszámokat bérmentesen küld a kiadóhivatal mindazoknak, kik eziránt hozzá legcélszerűbben levelező lappal fordulnak.

Előfizetések a hó bármely napjától elfogadtnak.

A „Magyar Háziasszony” kiadó-hivatala

Budapest, Váci-körút 20.

597

E szaklapnak egyik háztartásból sem szabadna hiányozni, miután utmutatásai mellett több száz forintot lehet a háztartásban megtakarítani.

Korcsmák bérbeadása.

A következő társulati korcsmák, úgymint:

1. a pécsi „Cassian”-telepen,
2. a szabolcsi bányán és
3. a szabolcsi telepen márfai út mellett,

f. é. április hó 1-től kezdve három egymásután következő évre bérbe adtnak.

A bérleti feltételek alulírott nál megtekinthetők, hol 50 krajczáros bélyeggel és „korcsmabérbeadás” felirással ellátott ajánlatok legfőllebb f. é. márczius hó 1-ig benyújtandók.

Bánatpénzül késpénzben, vagy a napi árfolyamnak megfelelő értékpapírokban az ajánlatokhoz csatolandó:

- 1-hez: 50 forint,
- 2 és 3-hoz egyenkint: 200 forint.

Pécsett, 1884. évi február hó 18-án.

588

I. cs. kir. szab. dunagőzhajózási társulat
bánya-felügyelete.

Ara kiesinyben egy üvegnék 1 frt 25 kr. o. é

Raktárnak: Sipece István Gyógyszertésznél Pécsett, Tonk József Gyógyszertésznél Budapestben és minden nagyobb vidéki gyógyszerteráiban Dr. János Gyógyszertésznél Kocsosbányán.

Főraktár:
Dr. Schulhof Adolf
urnál Pécsett.

Több mint 800 elismerté bizonyítványok orvosi tekintélyektől előmunkák.

Kellemetlen szájszag és fogfájás ellen.

Erdem-éremmel kitüntetett SCHULHOF KÁROLY ROBERT, Manchesteri lakos által felhalált

osztrák császári királyi szabadalmat nyert magyar kir. szabadalmat nyert

SZOPIANA-SZAJSZÉZ.

Hatása:

1. Szopiana-szajszész a száji- és orr-üregnek (oldvas vagy mifogak, dohányzás vagy bármely más okból eredő) minden bűdös nyomatékannal elávolítja.
2. Erősíti a peyphidit foghúst és az ingó fogakat, az utóbbiaknak visszaadja természetes fehér színüket, meggyógyítja a fogko képződését, védi a fogakat korrumpációtól és óvja a fogfájás ellen.
3. A száji- és orr-üreg mindennemű szűnyos (skorbutikus) bantalmait gyógyítja, náthát és pirostja a foghúst és edvi a nyakbántást.
4. A már létező fogfájást elavosítja, ha a fájó fog husa jár csappvízzel nem elegyítve szajszészszel megmunkáltsuk.
5. Diphteritis és más torokbajonknál igen sikeres gyógyulást szer.